

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

POLIHOM
Top 10+

NORA
LUGA

Lebăda
cu două intrări

NORA LUGA

Lebăda cu două intrări

roman

Prefață de Alexandru Matei

POLIROM

2017

și onania asta a creierului și în față nimic
 cînd vreau să adun ce-a rămas dau numai
 peste cuvintele mele decolorate rărîte seara
 pe terasă în iulie sirena mașinii de poliție
 în verdele difuz am spus cum se
 repetă lătratul meu și-i acoperă glasul cum
 curg în pîlnie numai vorbele mele gîlgîitoare
 un ulei încins nerușinat cînd mi-am făcut
 tubajul la spitalul sahia și fierea galbenă
 în eprubete gîndește-te la ce ți-ar plăcea să
 mănînci fă să ți se contracte bila și nici o
 poftă de nimic ca acum eu nu știu dacă mă
 atragi ca bărbat e de fapt toată ființa ta
 alcătuirea ta interioară cu care mă culc și
 dimineața genunchii coapsele pînza asta
 șifonată ferfenițită și ochii mei împăienjeniți
 călcînd toate cutele dacă norii ar cădea din-
 colo de munte dacă roțile camionului s-ar
 opri în carnea asta de cîine să înceteze

odată căderea ritmică a picăturii în același loc preț de câteva minute cearcănul să se netezească să ies pe stradă cu toate disponibilitățile intacte să spun mi-e foame mi-e sete trebuie să citesc un ziar mi-am închipuit că are mâinile reci perversitatea acestui cearceaf apretat pe burta mea gîfuitul trenului și a doua zi totul atît de pur stînjeneii albaștri în mâinile lui prea grăsuțe pentru un trup atît de subțire semeni cu micul prinț mi-e frică să privesc înapoi mi-e frică să te repet didi mă condamna că atunci cînd plec dintr-un loc nu mă mai uit în urmă direcția numai direcția nici cauză nici scop cînd gîndul nu-l provoci și nu-l dresezi colțul ăla din notre-dame-des-champs în prima zi la paris era transplantul colțului străzii edgar quinet la intrarea din bulevardul magheru sau bolzano părea tras la șapirograf după annecy telepatia locurilor cum întinde creierul nostru un strat uniform de unt pe felia de pîine trebuie să regăsești să cunoști inconștient ca să înțelegi să înțelegi ca să-ți placă locul de unde vii e locul la care ajungi iubitul nou e iubitul vechi iubitul vechi e tata și tata dumnezeu și dumnezeu sămînța asta de bucurie pe care mi-o sădeai mi-o sădești în orele cînd nu te mai aștept spațiul tău e gol nici o coadă de ochi nu mai arată spre mine îți găsesc mâinile pe masă unghiile rotunjite fără cusur am să-ți înlocuiesc ochii

cu unghiile să-ți văd la nesfârșit sălbăticiunea bine temperată cînd

s-a făcut nouă
și-i încă întuneric între geamuri muște moarte
ziceam să le las acolo c-o să învie la primăvară și n-au mai înviat ori libere ori în
captivitate iarna trebuie să pleci să te ascunzi
să nu te mai vadă în spatele draperiei e pentru femei mi-a explicat mesele
rîdeau încercam ușile mă loveam de bucătar și cînd m-am întors își aprindeau țigările
unul de la altul în picioare se atingeau mîna albă apucase mîna neagră să nimerească
exact capul aprins parcă nici nu erau țigări erau cum spunăștia azi ardeau să și-o
pună degeaba nu cedează deloc
s-a înțepenit toată iarna na că mi-am rupt unghia paștele mă-sii de geamuri doar n-o să
las mortăciunile aici nici măcar nu putrezesc

dacă le apuc între degete se fărîmîţează într-un fel e mai frumos prin puzderia de miracole din creier praful şi pulberea atunci sub arcul de triumf armatele regelui eu în uniforma de străjerie cu centiron şi fluier şi insignă la beauté c'est une promesse de bonheur acum în tunelul din spatele oglinzii giulgiu acoperă toate măruntaiele unei vacanţe de vară leagănul de sub nuc mîinile bătrînei spălătorese dîndu-mi vînt şi el iar peste tot în pliurile pielii mele se depune zi de zi jegul ăsta care mă mănîncă voluptatea scărpinatului cu adorare şi abjecţie măturica lasă pervazul curat urmele s-au mutat în alt loc friabil părul unghiile carnea ca un melc purpuriu strivit uite ce face nepuţinţa de a fi cu cineva unul în altul pînă la fermoarul gurii un bărbat abstinent scrie mai bine o femeie care face dragoste cît e noaptea de lungă scrie şi mai bine ecourile unei discuţii prosteşti de pe vremea cînd scriam poezii sub masă umbra piciorului meu ca o boală haşurează forma încă vie intactă conturul îngroşat al aortei insuficienţă aortică degenerativă glasul din faţa ecografului ca în difuzor la curse caii se duc la start întindeţi benzile inimile bat mai tare cînd se-ntind benzile pînă unde se întind benzile la turnul roşu dacă ar năvăli turcii peste noi spuneai în drum spre sibiu am muri de frică aveai emoţii cu expoziţia

după zece ani eu mă gîndeam la joachim
 wittstock frica îți dă putere te face
 să lupți spuneam dacă lenea nu e mai tare
 decît frica spuneai lehamitea nu te lasă să
 te aperi în fața sentinței definitive și dohi
 ce figură exact pe dos în fiecare noapte un
 telefon din suedia și cîteva poeme pete albas-
 tre pe care cerneala le lasă pe sugativă dar
 nici sugativa nu mai e în ficțiune
 stai ca iona în chit nici nu mai vezi ușile
 batante între carne și unghie e totul posibil
 vreau să se culce cu el dar limfele ca ami-
 bele au pseudopodele lor au dumnezeul lor
 gonesc oarbe nu spre unde sînt așteptate
 ci spre unde așteaptă singure în gangul
 întunecat misterios fără nici o explicație
 zeama dulce a pepenelui crăpat în hohote
 plînsul sub organul care lovește mă spe-
 rii auzi coșmelia cum se hurducă
 iar au trîntit ușa nu mai ești sigur butoanele
 acționează un curent rău vine din afara mea
 claustrarea într-o cutie de tablă atîrnată de
 o frînghie ca un spînzurat pe notre-dame-
 des-champs singură cu el în lift după trei
 luni de absență se uită în oglindă stau cu
 spatele la ușa și deodată cleștii degetelor
 înfipite în brațul meu închid ochii brusc ca
 în orgasm apoi umărul furia cu care zgîlții
 un lacăt să-l desfaci să-l rupi mă posedă în
 sfîrșit unde dracu ți-e mintea dacă se des-
 chidea puteai își arăta dinții mușca d-aia gem

femeile de plăcere cînd sînt bătute eu
 n-am să bat niciodată covoare pentru că le
 doare spune copilul la televizor reclame blonde
 cu sîinii pe tavă nu găsesc drumul înapoi
 n-am făina lui hănsel și gretel la casa aia
 cu mușcate în bucureștiul iubit cîinii colindă
 pe străzi gîndacii mișună prin bucătărie
 mila domnului în mîna omului unde mai
 pui că miron cozma ptiu uite-l pe ecran
 vorbești de lup și ei rîd de noi rîd
 mereu rod complexele din ceafa mea ca
 iepurii din varză în sūdtirol la conacul cu
 platani fala româniei taraful 10 prăjini îmi
 deflorau urechea mai tare mai repede și mai
 repede de frică de rușine mă loveam de
 mese căutam vioara tatei concertul de brahms
 isterică șovină îmi striga o gură de care
 depind cînd iubești ești laș ți-e
 frică să superi de ce nu mă vedea
 întreagă la timișoara la hotel palace tata
 cînta la vioară mai era și brunet și colac
 peste pupăză îl chema zsigă cum mai rîn-
 jeau ofițerii din regat ce ușor îi nedreptățim
 pe cei care nu au amintirile noastre n-am
 voie să mușc și mein beschützer¹ țopăia
 stupid după țambal un urs pe jăratie de
 silă bucuros spunea omama ce dracu mai e
 și europa asta o vacă bună de săturat poftele
 lui dumnezeu dacă urc drumul pînă
 la ohrid sunt nume de orașe care se încheagă

1. ocrotitorul meu

noaptea în vis și a doua zi cu degetul pe hartă vezi că există cu adevărat poeta aia de o sută de ani s-a îndrăgostit

iremediabil

și total dincolo de moarte și viață e o fișie îngustă un spațiu al nimănui unde osmoza vasele comunicante și marea asta de praf în care îmi desenez cu degetul inepti-ile

tu le faci pe toate cu capul mi-a spus ca o sudalmă dar nu putem să nu-l urim pe cel care ne culcă în creierul lui și ne lasă patul gol și atunci când caii se duc la start armăsarul aleargă alături de mama lui și nu știe că uneori încă se poate când nu se mai poate vorbeai de iubiri imposibile imense între bărbați tineri și femei bătrâne

tot ce ne putem reprezenta e normal spuneai și ochii mereu după chelnerița portugheză crupa caldă catifelarea brună și-acum o lolită băiat un copil

crupa caldă catifelarea brună așa-mi trebuie că ți-am băgat în cap îngerul anusian al lui tournier nu tot ce ți se potrivește îți seamănă trebuie să parcurgem toate experiențele spuneași și cînd m-ai văzut alături de el bunica lui un ghețar în nordul cel mai extrem și tu acolo înăuntru un prăpădit de pește congelat era normal să iei toporul să spargi trupul ăla fără milă că tot nu simte și chiar dacă simte ești obligat să ucizi pentru o înviere posibilă în mările sudului printre peștișorii aurii plăcerea acoperă remușcarea cerneala sepiei e foarte eficientă o cutie de ariel eram sigură că-mi ajunge și uite că s-a terminat mai am trei chiloți cinci batiste șosetele negre le spăl cu săpun în lighean îmi plac buricele degetelor zbîrcite ca-n copilărie pe dinicu golescu în fund bucătăria de vară patul servitoarei cu arcurile ieșite în viața mea nu s-a schimbat nimic tot cu arcurile ieșite mi s-au învățat coastele cum se învață tot ce cedează cu tot ce atacă dormitorul meu smerit fericiți cei săraci cu duhul că a lor nici un bărbat n-a mai intrat de 9 ani de cînd a murit nino decît preotul cu botezul și degetele mele zbîrcite făcînd semnul crucii asta ai vrut încă din viena pe străzile cu trăsuri îi presimțeam mirosul urina cailor atît de străvezie și acum lipește cineva un afiș peste alt afiș se suprapune în anul ăsta paștele catolic peste cel ortodox e un timp

bun de încheiat un pact o acuplare când rebelul și pastorul se schimbă între ei rezultatul înmulțirii e totdeauna proliferare și tumoră într-o creștere haotică s-a declanșat moartea lui gérard philipe în filmul cum se chema febră în mexic cheamă înseamnă a numi și a aduce în același timp pe aleea filosofilor dricul trece în orașul de jos băiatul vinde praf negru de lustruit plitele bunicii mele eufrosina cornelia cuțu cuțu cuțu cuțu nu latră nu mușcă e blînd ca un mieluşel cotul meu intra în palma lui îmi simțeam sîngele își schimba rotația cum venus încalcă ordinea firească a celorlalte planete cum se asortează o pereche de blugi cu o redingotă din recuzita unui teatru sună la ușă

cine-i
un băiețel amărît mereu îi deschid îi dau
bani cuțitul din cămașa lui vorbește cu

mine pe urmă zboară ce de pescăruși la capătul digului e o cherhana unde se poate mânca o ciorbă de pește se poate bea un rachiu în germania nu mănînc stau și mă uit la ei cum mestecă înghit își mută furculița dintr-o mîină în alta n-aș putea să mănînc niciodată în fața unui om care nu mănîncă complexele mă fac să pierd pariurile îmi căptușesc cu izolirband interiorul unde se rîgîie se înjură se scuipă se linge și nimeni nu cunoaște arta conversației lașitatea aristocratică a obrazului întors să primească palma taxa de intrare a copilului negru într-o familie de albi ce zile cînd am simțit că pleci mi-am lăsat urina în closetul tău de la schosshotel merci für die stunden chérie¹ față în față cumînți fiecare pe colțul patului lui fumăm o țigară în tăcere cum fac rușii înaintea unei călătorii despărțirea e un orgasm e întorsul cu spatele stingerea veiozei somnul de după naștere storc șosetele astea parcă răsucesc gîtul porumbelului așa acum le atîrn pe sîrmă în balcon și pînă mîine iar intră în mine fără să-l chem fără să-l văd îmi umple toată burta și dacă am o tumoră îmi prelungesc plăcerea o să vină tot mai des și o să țină mai mult și pînă la urmă inima o să crape atunci nu are rost să mă mai grăbesc nu-i pentru

1. merci pentru acele ore, chérie

cine se pregătește marginea balconului mereu
 prea înaltă în fisura asta furnicile ies cînd
 presar firimituri pentru vrăbii mi
 s-a agățat puloverul cînd eram mici spu-
 neam că am rămas datori ce idee îmi venise
 să montez un tobogan acolo să-mi pot da
 drumul cînd vine cutremurul pe valea oltu-
 lui nu s-a simțit s-au făcut case frumoase
 dar ghiuleaua turcească a rămas înfiptă în
 zidul turnului între piața mică și piața mare
 lăptarii cu catîri și precupețele cu pălării mari
 de pai peste tulpanele negre smîntîna curgea
 în ulcioare ca sperma în visul ursulinelor să
 mori să dormi poate visul e un tirbușon pe
 care cineva mai decis îl răsucește în alt creier
 care suportă din curiozitate sau din plăcere
 aparenta mea parte de liniște în aparenta ta
 parte de acțiune sau invers cînd cocoșul o
 să cînte a treia oară ai să mă trădezi mă
 sufoc în camera asta

ieși îți zic pune-ți
 fulgarinul dă o raită prin pasajul de la uni-
 versitate nicăieri vocile oamenilor nu-ți aco-
 peră frica mai bine ăla cu ochiul de sticlă
 și lădița de gît cu bilete la loto ultima tra-
 gere merge în pumni pe peronul metroului

și cîntă un modugno fără picioare un cîine
 fără blană își duc la comandă sticlele de fanta
 la gură se sărută o limbă iese din niște buze
 și intră în alte buze lingamul rîd singură de
 funcționarul cu mînecuțe negre unde am
 văzut asta apa curge din furtunul
 întins în grădină ravagiile din intestinele goale
 goluțe și pixul albastru pe liniile albastre din
 caietul albastru monocromia unei seri de
 aprilie în partea de jos a calendarului din
 evian mîzgălitura unui nume indescifrabil pe
 promenadă fluxul uman cască toți
 fără să ducă mîna la gură pentru că pensi-
 onarii iar au slăbit și artiștii operei române
 sînt în grevă și pe cheiul dîmboviței se fac
 curse de ogari unghiile mele cresc de dimi-
 neața pînă seara calc pe mușuroiul unei cîr-
 tițe bătătoresc pămîntul nici o ieșire pentru
 ziua de ieri sînt o cățea castrată prea tîrziu
 am nostalgii din zece în zece minute mă tre-
 zește flașnetarul din fața liceului cînd ieșeam
 de la ore seamănă cu carl rosman 32 de ani
 din australia bursier la solitudine voce tobă
 clarinet-bas concomitent nu găsește site-ul
 flașnetarului eu mă descurc mai bine cu papa-
 galii verzi cu șoriceii albi parcă-s genoveva de
 brabant